RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 230.106 van 5 februari 2015
in de zaak A. 210.257/VII-38.904.

In zake : Stien LOYENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart De Becker
kantoor houdend te 8500 Kortijk
Loofstraat 39
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
Chris COENEGRACHTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynsberge
kantoor houdend te 9860 Oosterzele
Kwaadbeek 47a
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 september 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 22 juli 2013 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 1 april 2010, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan Chris Coenegrachts voor het hernieuwen en veranderen

van een varkenshouderij, gelegen aan de Maastrichtersteenweg 69 te Riemst, deels gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 8 november 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoekster en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 januari 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart De Becker, die verschijnt voor verzoekster, advocaat Patrick Vandendael, die loco advocaat Dirk Abbeloos verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Koen Van Wynsberge, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert een varkensbedrijf aan de Maastrichtersteenweg 69 te Riemst. Verzoekster is omwonende van de inrichting.

3.2. Op 17 november 2009 dient de exploitant een milieu-vergunningsaanvraag in strekkende tot de hernieuwing en verandering van de varkenshouderij.

3.3. Tijdens het openbaar onderzoek dient een aantal omwonenden, waaronder verzoekster, een collectief bezwaarschrift in.

3.4. Bij besluit van 1 april 2010 willigt de deputatie van de provincie Limburg de aanvraag in. Het voorwerp van de milieuvergunning omvat :
- 4 stallen met plaatsen voor 1.990 varkens ouder dan 10 weken waarvan 1.990 andere varkens (vleesvarkens);
- het stallen van een 10-tal landbouwvoertuigen;
- de opslag van 10.000 liter mazout in een ondergrondse dubbelwandige houder;
- de opslag van 300 liter motorolie in vaten;
- de opslag van 200 kg fytoproducten (sproeistoffen) in kleinverpakking tot maximaal 25 kg;
- opslagplaatsen voor dierlijke mest met een totale capaciteit van 1.981 m^3 waarvan 1.981 m^3 mengmest;
- een grondwaterwinning bestaande uit 1 put met een diepte van 42 meter waaruit maximum 16 m^3/dag en 4.800 m^3/jaar grondwater onttrokken wordt uit de freatische watervoerende laag van de Krijt Aquifer (hcov-code 1100) met als bestemming : de drinkwatervoorziening van de dieren, huishoudelijk gebruik, het reinigen van de stallen en de aanmaak van gewasbeschermingsmiddelen.

3.5. Tegen deze beslissing stelt verzoekster samen met een aantal andere buurtbewoners bestuurlijk beroep in bij de Vlaamse minister van Leefmilieu.

3.6. In het kader van de beroepsprocedure worden de nodige adviezen uitgebracht.

3.7. Op 3 februari 2011 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het bestuurlijk beroep deels gegrond. Het vergunde aantal dierplaatsen wordt teruggebracht tot "3 stallen met plaatsen voor 1.840 varkens ouder dan 10 weken waarvan 1.840 andere varkens". Daarnaast worden de volgende bijzondere exploitatievoorwaarden toegevoegd :

> "- in stal 4 wordt het mestgedrag van de varkens gestuurd door het plaatsen van noppen op het roostergedeelte van de vloer;
> - de exploitant zorgt voor een groenscherm van minstens 5 m breed rondom de inrichting; dit wordt aangeplant tijdens het eerstvolgende plantseizoen en moet bestaan uit streekeigen laag- en hoogstammige dichtgroeiende gewassen".

3.8. Deze beslissing wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 221.182 van 25 oktober 2012.

3.9. De minister raadpleegt opnieuw de adviesinstanties :

- de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert ongunstig (4 januari 2013) omdat "de hinder voor mens en milieu en de risico’s voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden niet tot een aanvaardvaar niveau kunnen worden beperkt";
- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert ongunstig (8 januari 2013). Dit advies is als volgt gemotiveerd :

> "(...) Overwegende dat de inrichting gelegen is op circa 15 meter van een woongebied met landelijk karakter; dat in een straal van circa 100 meter

6 woningen zijn gelegen; dat in een straal van circa 300 m 24 woningen zijn gelegen; dat deze in de meest ongunstige windrichting zijn gelegen; dat de inrichting heel ongunstig gelegen is ten opzichte van het woongebied met landelijk karakter; dat gezien de precaire ligging de klachten van de buurtbewoners heel ernstig moeten worden genomen;

Overwegende dat het beroepsschrift werd ondertekend door 15 personen; dat de omwonenden vooral last hebben van onaanvaardbare geurhinder; dat ze tevens aangeven dat de geurhinder sinds 1992 is toegenomen overeenkomstig de doorgevoerde uitbreidingen en de geurhinder ernstig te noemen is; dat deze hinder in het verleden reeds aanleiding heeft gegeven tot klachten maar dat de exploitant intussen geen verbeteringen noch veranderingen heeft aangebracht;

Overwegende dat er bij de gemeente en de afdeling Milieu-inspectie klachten over het bedrijf bekend zijn van 2 omwonenden; dat de klachten geurhinder betreffen; dat de klachten sinds het verlenen van de onderhavige milieuvergunning door de deputatie van de provincie Limburg (1 april 2010) sterk zijn toegenomen;

Overwegende dat het bovenstaande aantoont dat de inrichting in de huidige toestand ernstige geurhinder veroorzaakt; dat het dan ook niet opportuun is dat deze inrichting nog eens gevoelig zou uitbreiden met 520 varkens tot 1.840 varkens (ministerieel besluit van 3 februari 2011) of met 670 varkens tot 1.990 (milieuvergunningsaanvraag) in de buurt van de nabijgelegen woningen; dat er door de exploitant geen milderende maatregelen worden voorgesteld; dat dit een onaanvaardbare uitbreiding van de al in de oorspronkelijke situatie vastgestelde geurhinder met zich meebrengt;

Overwegende dat de afdeling Milieuvergunningen in december 2012 de exploitant verzocht een geurstudie te laten opmaken; dat de adviseur van de exploitant op 4 januari 2013 telefonisch mededeelde dat de exploitant afzag van de opmaak van een geurstudie; dat de exploitant nergens heeft kunnen aantonen dat de geurhinder in de huidige of toekomstige situatie tot een aanvaardbaar niveau zal kunnen beperkt worden; dat er aanleiding toe bestaat zowel de uitbreiding alsook de daarmee gepaard gaande vroegtijdige hernieuwing te weigeren;

Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op een activiteit, doe voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn), meer bepaald in de categorie 'intensieve veeteeltbedrijven'; dat de aanvraag valt onder het toepassingsgebied van de Omzendbrief LNE 2011/1-milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09, Europese Commissie tegen België) van 22 juli 2011 (BS 31 augustus 2011);

Overwegende dat de aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn (overgenomen in bijlage II bij het DABM); dat werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden, zoals blijkt uit voorgaande overwegingen;

(...)".

3.10. Op 13 juni 2013 deelt de raadsman van de tussenkomende partij in een brief aan de minister mee dat zijn cliënt, kort samengevat, thans kan instemmen met een scenario waarbij de minister "slechts een gedeeltelijke milieuvergunning zou verlenen voor 1320 vleesvarkens (i.e. omvorming van 3 beren, 165 zeugen en 1.152 vleesvarkens) naar 1320 vleesvarkens (op basis van een 1/1 verhouding per dier, ongeacht de soort). In dit geval zou de hernieuwing en verandering van de milieuvergunning worden toegekend voor hernieuwing en verandering naar 1320 vleesvarkens en voor het overige geweigerd worden voor de uiteindelijke uitbreiding met 670 vleesvarkens".

Volgens zijn berekening zou de verwachte geuruitstoot in dat geval 38.544 $OU_{E/S}$ bedragen.

3.11. Op 22 juli 2013 verklaart de minister het beroep deels gegrond. De vergunning wordt verleend voor 1.320 vleesvarkens, zoals gevraagd door de tussenkomende partij. Dit is de bestreden beslissing. Zij steunt in essentie op de volgende overwegingen :

> "(...)
> Overwegende dat de exploitant volgens de laatst geldende milieuvergunning vergund is voor het stallen van 3 beren, 165 zeugen en 1.152 vleesvarkens; dat in de beoogde situatie 1.990 vleesvarkens worden gehouden; dat er geen beren en zeugen meer gehouden worden; dat er geen nieuwe stallen worden gebouwd; dat, na reorganisatie, alle dieren in de bestaande niet-ammoniakemissiearme stallen worden gehouden;
> Overwegende dat de stalvloeren uit meer dan 50 % roosters bestaan; dat de ventilatie gebeurt door middel van een verticale uitstoot lager dan 0,5 m boven de nok, zonder pet; dat de mengmest onder de roosters wordt opgeslagen, zonder geurafsnijder; dat er bijgevolg 80 waarderingspunten aan de inrichting kunnen toegekend worden; dat er voldaan wordt aan de voorwaarde om een afstand van 300 m ten opzichte van een hindergevoelig gebied te respecteren;
> (...)
> Overwegende dat het bedrijf volgens de laatst geldende milieuvergunning vergund is voor 1.320 varkens ouder dan 10 weken (3 beren, 165 zeugen en 1.152 andere varkens); dat in de milieuvergunningsaanvraag stalplaatsen voor 1.990 vleesvarkens worden aangevraagd; dat het ministerieel besluit van 3 februari 2011 een milieuvergunning verleende voor het stallen van 1.840 varkens; dat de vergunning werd geweigerd voor het stallen van

150 varkens in stal 2; dat de exploitant tijdens het plaatsbezoek van een adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen op 14 december 2012 aangaf dat in stal 2 geen varkens meer gehouden zullen worden en het aantal plaatsen beperkt blijft tot 1.840 vleesvarkens;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op circa 15 meter van een woongebied met landelijk karakter; dat in een straal van circa 100 meter 6 woningen zijn gelegen; dat in een straal van circa 300 m 24 woningen zijn gelegen;

Overwegende dat het beroepschrift werd ondertekend door 15 personen; dat de omwonenden vooral last hebben van onaanvaardbare geurhinder; dat ze tevens aangeven dat de geurhinder sinds 1992 is toegenomen overeenkomstig de doorgevoerde uitbreidingen en de geurhinder ernstig te noemen is; dat er bij de gemeente en de afdeling Milieu-inspectie klachten over het bedrijf bekend zijn van 2 omwonenden; dat deze klachten geurhinder betreffen en sinds het verlenen van de onderhavige milieuvergunning door de deputatie van de provincie Limburg (1 april 2010) sterk zijn toegenomen;

Overwegende dat het bovenstaande aantoont dat de inrichting in de huidige toestand geurhinder veroorzaakt; dat het dan ook niet opportuun is dat deze inrichting nog eens gevoelig zou uitbreiden met 520 varkens tot 1.840 varkens (ministerieel besluit van 3 februari 2011) of met 670 varkens tot 1.990 (milieuvergunningsaanvraag) in de buurt van de nabijgelegen woningen; Overwegende dat de exploitant in zijn brief van 13 juni 2013 verklaart dat hij het aantal varkens wil beperken tot 1.320 vleesvarkens; dat dit een sterke vermindering is van het aantal varkens ten opzichte van de beoogde situatie in de milieuvergunningsaanvraag (1.990 vleesvarkens);

Overwegende dat volgens de laatst geldende milieuvergunning de exploitant vergund was (milieuvergunningen verstreken op 23 december 2012) voor het houden van 3 beren, 165 zeugen en 1.152 vleesvarkens; dat deze vergunde veebezetting volgens het schrijven van de exploitant van 13 juni 2013 overeenkomt met een geuremissie van 49.231 $OU_{E/S}$; dat in de milieuvergunningsaanvraag een bedrijf met 1.990 vleesvarkens beoogd wordt, wat overeenkomt met 58.108 $OU_{E/S}$; dat de toestand die in de brief van 13 juni 2013 van de exploitant beoogd wordt (1.320 vleesvarkens) een geuremissie van slechts 38.544 $OU_{E/S}$ genereert; dat er dus een sterke afname van de geuremissie wordt verkregen, zowel ten opzichte van de laatst vergunde toestand (afname van meer dan 21%) als de toestand die beoogd wordt met de milieuvergunningsaanvraag (afname met meer dan 33 %);

Overwegende dat er, gelet op de sterke afname van de geuremissie, eveneens een sterke afname in de geuremissie ter hoogte van de omliggende woningen kan verwacht worden; dat de geurhinder ter plaatse zal afnemen; dat het risico op geurhinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt wordt;

(...)".

IV. Onderzoek van de middelen

Tweede middel

Standpunten van de partijen

4. Verzoekster voert de schending aan van artikel 30bis, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna :Vlarem I), van de formelemotiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 52, 3°, b), van titel I van Vlarem I, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel betoogt zij dat de afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie gemotiveerde ongunstige adviezen hebben uitgebracht, waarbij werd vastgesteld dat de inrichting ook in de huidige toestand geurhinder veroorzaakt, dat in de bestreden beslissing geen enkele maatregel meer is opgenomen als bijzondere voorwaarde, en dat de verwerende partij zich louter steunt op de melding van de aanvrager dat geen uitbreiding wordt gevraagd en dat er voortaan 1.320 vleesvarkens zullen worden gehouden, wat volgens de aanvrager een vermindering van de geuruitstoot met zich meebrengt van 21,70 %. Verzoekster stelt dat niet is aangetoond dat de gehanteerde cijfers correct zijn, en dat evenmin bewezen is dat een verminderde geuruitstoot de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau kan reduceren. De cijfers die de aanvrager hanteert werden volgens haar niet gecontroleerd door de verwerende partij. De overheid heeft de vergunning volgens verzoekster verleend op basis van een theoretische beschouwing, zonder dat werd aangetoond dat de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

In een tweede onderdeel stelt verzoekster in essentie dat in de

bestreden beslissing zonder enig bewijs of garantie wordt geponeerd dat de geurhinder zal afnemen, zelfs tot een aanvaardbaar niveau, en dat dergelijke "op veronderstellingen en niet op bewezen feiten gebaseerde conclusie" geen deugdelijke motivering vormt. De verwerende partij geeft volgens haar, door de ongedocumenteerde beweringen van de aanvrager van de vergunning zonder enig verder onderzoek voor waar aan te nemen, evenmin blijk van een deugdelijke en zorgvuldige voorbereiding van het besluit.

5. De verwerende partij wijst in haar memorie van antwoord op een verhoogde tolerantiedrempel voor omwonenden van inrichtingen in agrarisch gebied, en op het feit dat de inrichting ook is onderworpen aan de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden. Voorts slaagt verzoekster er volgens haar niet in aan te tonen dat de hinder die zij ondervindt ernstig of zelfs buitensporig is. Het kan volgens de verwerende partij niet ontkend worden dat de huidige situatie aanmerkelijk zou verbeteren door de beperking van het aantal mestvarkens, en zij heeft geen enkele reden om te twijfelen aan de aanwezigheid van niet-vergunningsplichtige biggen. Zij noemt het "de logica zelve" dat een beperking van het aantal varkens leidt tot een substantiële reductie van geuremissie.

6. De tussenkomende partij argumenteert dat verzoeksters uitgangspunt als zou de inrichting geen hinder mogen veroorzaken onjuist is. Zij wijst op het bestaan van de milieuzorgplicht, die inhoudt dat abnormale hinder voor de omgeving moet vermeden worden.

Het éénmalig hindergeval waar de adviesverlenende instanties naar verwijzen, kan volgens haar niet gelden als een deskundig advies waaruit abnormale hinder blijkt. De geurwaarnemingen die verzoekster noteert, hebben volgens haar geen bewijswaarde wat abnormale hinder betreft en doen alleszins geen afbreuk aan het feit dat de geuruitstoot in de thans vergunde situatie gevoelig daalt en zelfs zakt tot onder het niveau van de geuruitstoot vóór de aanvraag tot hernieuwing en uitbreiding.

De bestreden beslissing houdt volgens de tussenkomende partij wel degelijk rekening met de adviezen van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. De vergunning wordt immers voor een groot deel geweigerd, zelfs in die mate dat de volledige uitbreiding van goedkeuring wordt onthouden. Er is slechts een beperkte omzetting van zeugen naar vleesvarkens, en de beren, zeugen en biggen zijn niet langer vergund op haar bedrijf.

Voorts wijst de tussenkomende partij er op dat de berekening van de geureenheden zijn gebeurd aan de hand van de officiële cijfers, vooropgesteld in het "Geactualiseerd richtlijnenboek milieueffectrapportage - Basisrichtlijnen per activiteitengroep – Landbouwdieren, opgesteld door ABO nv, in opdracht van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie - Afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid - Dienst MER", volgens haar het basisinstrument van de verwerende partij wat betreft cijfers en methodologie voor het berekenen van geuremissies van onder andere de varkenshouderij.

De tussenkomende partij stelt ten slotte dat het concept van een gesloten bedrijf steeds de aanwezigheid van biggen vertoont, en dat zij om die reden dienen te worden meegeteld bij de berekening van de geuruitstoot. Zij zijn niet in de basisvergunning vermeld omdat het geen vergunnings- of meldingsplichtige dieren zijn.

7. In de laatste memorie voegt de tussenkomende partij nog toe dat de ongewijzigde parameters zoals de ligging en de uitrusting van de stal, die geen enkele wijzigende invloed hebben op de geuruitstoot ten opzichte van de oorspronkelijke aanvraag, evident ook niet in rekening dienen te worden gebracht. De berekeningen met betrekking tot de geurhinder konden volgens haar wel degelijk door de verwerende partij op hun deugdelijkheid worden getoetst, zonder dat de verwerende partij verplicht was bijkomende adviezen in te winnen. Het is, aldus de tussenkomende partij, niet omdat de conclusie niet is gemaakt door een erkend deskundige, dat zij feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn.

Beoordeling

8. De beoordelingsbevoegdheid over een aanvraag voor een milieuvergunning impliceert dat de vergunningverlenende overheid, rekening houdend met alle concrete gegevens van de zaak en de erbij betrokken uiteenlopende belangen, de hinder en de risico's voor de mens en het leefmilieu onderzoekt en de passende eindconclusies trekt.

9. De brief van de exploitant met een eigen berekening van de geuremissie van vleesvarkens, kraamzeugen, draagzeugen en gusten, beren en biggen vormt geen "geurstudie" zoals gevraagd door de adviesverlenende instanties. Dergelijke studie moest in principe worden uitgevoerd door een erkend deskundige en met wetenschappelijke methodologie en waarborgen omkleed, ook al steunen de cijfers op het door de tussenkomende partij vermelde "richtlijnenboek milieueffectrapportage" van de dienst Milieueffectenrapport. Er blijkt evenmin dat de vergunningverlenende overheid een eigen onderzoek heeft gevoerd naar de geurhinder, minstens dat zij de berekeningen en de cijfers, aangereikt door de exploitant aan een zorgvuldig en kritisch oordeel heeft onderworpen. Zij neemt de cijfers over de geuremissie kritiekloos over, waaruit zij besluit dat de geuremissie sterk zal afnemen en dat het risico op geurhinder voor de omgeving aldus tot een aanvaardbaar niveau zal worden beperkt. Zij weegt dit echter niet op zorgvuldige wijze af tegen andere relevante factoren zoals de precaire ligging en de uitrusting van de stallen. Ook de gespecialiseerde adviesinstanties, die een voorlichtende functie hebben opdat de minister met kennis van zaken over alle aspecten van de zaak zou kunnen oordelen, werden niet meer geraadpleegd omtrent deze nieuwe wending in de zaak. Ten slotte blijkt noch uit de motivering, noch uit het administratief dossier hoe de overheid precies tot het besluit komt dat een verminderde geuruitstoot, zelfs met 21,70 %, de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau brengt. Op dit vlak schiet de motivering alleszins tekort.

Het besluit van de minister dat de hinder ditmaal wel tot een aanvaardbaar niveau zal worden beperkt, is onvoldoende feitelijk onderbouwd. De opmerkingen in de laatste memorie van de tussenkomende partij doen hieraan geen afbreuk. Het is niet aan de aanvrager om de motivering van een vergunningsbesluit aan te brengen, zeker niet nu de formele motivering in de beslissing zelf moet zijn opgenomen.

De gegevens betreffende de geuremissie waar het bestreden besluit naar verwijst, werden verschaft door de exploitant. De gespecialiseerde adviesverlenende instanties hebben deze gegevens niet aan een kritisch onderzoek kunnen onderwerpen. Deze zijn immers pas in extremis aan het beroepsdossier toegevoegd op een ogenblik dat alle adviezen reeds waren uitgebracht. De tussenkomst van gespecialiseerde instanties tijdens de beroepsprocedure strekt in de eerste plaats tot voorlichting van de vergunningverlenende overheid zodat deze met kennis van zaken uitspraak kan doen over alle aspecten van de vergunningsaanvraag. De adviesverlening is nog meer van nut wanneer technische kwesties een deskundig oordeel vergen. Te dezen beschikte de verwerende partij niet over de vereiste objectieve waarborgen om uit de gegevens die de exploitant had verschaft kritiekloos af te leiden dat er een "sterke afname van de geuremissie wordt verkregen".

Door het kritiekloos overnemen van de gegevens die door de aanvrager van de milieuvergunning werden bijgebracht zonder zich ervan te vergewissen of de inhoud in feite of in rechte juist is, heeft de verwerende partij dus eveneens het zorgvuldigheidsbeginsel miskend.

Het tweede middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 22 juli 2013 waarbij het beroep ingesteld

tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 1 april 2010, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan Chris Coenegrachts voor het hernieuwen en veranderen van een varkenshouderij, gelegen aan de Maastrichtersteenweg 69 te Riemst, deels gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf februari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Eric Brewaeys**